62 2. YIL 7 NİSAN 1965 FİATI 100 KURUŞ

KARAOĞLAN

HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

KARAOĞLAN - HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ
Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: SUAT YALAZ
Ankara Cad. 45. Güncer Han No. 19 İstanbul Tel: 273007

ILÂN VE ABONE ŞARTLARI: Arka Kapak (4 Renk Ofset Baskı): 1000 Lira
Ön İç Kapak: 700, Arka İç Kapak: 600, İç Sayfa: 500 Lira
Abone: Yıllığı 40, Altı Aylığı 22 Lira

Bayiler için müracaat adresi:
ANADOLU DAĞITIMI: Hürriyet Dağıtım Ltd. Şirketi
Cağaloğlu, Emek Han 19. İstanbul.
İSTANBUL DAĞITIMI: İbrahim Kazma. Ankara caddesi,
Vilayet Han. İstanbul.

Kapak baskısı: ECE OFSET Basımevi

Biz Bize!...

Sevgili okuyucular,

Epeyce uzun süren Şeytanın Çakalları romanı yüzünden sizinle sohbetleşmemizin de arası uzadı. Her nekadar gelen mektuplara Oğuz bey arkadaşımız tatlı üslubu ile cevap veriyorsa da bazı konulara benim değinmem gerekiyor. Çünkü, eksik olmasınlar, bazı okuyucularımız öyle bir konuya dokunup cevap istiyorlar ki, Oğuz bey, «Ayıkla pirincin taşını!» der gibi mektubu masanın üstüne bırakıveriyor.

Meselâ, bir okuyucumuz, Şeytanın Çakalları'nı sevmedim, tarihî romanlıktan çıktı, masal oldu, diyor. Oysaki bundan önce bir okuyucumuz da, Ölüm Yoldaşı herne kadar gerçekleri zaman zaman zorlayan bir hikâye ise de çok güzeldi. Böyle yarı efsanemsi maceraları sık sık isteriz, diyordu. Biz de rafta tozlanmış bekleyen bir İngiliz ressamının hazırladığı hikâyesi kötü, resimleri pek güzel bir eserini önümüze aldık. Kestik, biçtik, ekledik, çıkardık; derken Şeytanın Çakallarını ortaya getirdik. Bizim aklımız öyle efsaneye fazla yatkın olmadığından mıdır nedir, kafamız öylesine çalışmıyor. Ayrıca Türk tarihinde gerçekler o kadar olağanüstü ki, olanları aynen anlatsanız, yabancıların en ağdalı masalı, yanında yavan kalıyor. Onun için, «Bırakın bu masalları da Semerkand Casusu, Altay'dan gelen Yiğit gibi gerçekçi maceralar verin bize.» diyen birkaç mektup ta almadık değil. Tabii aslında en güzeli o, ama unutmayın ki karşınızdaki yoksul halihazırda, -her ay dergiye, her üç ayda bir de Akşam Gazetesine olmak üzere- üç ayda dört roman yazmak gibi eşine pek rastlanmayan bir rekor kırmak üzere. Onun için izin verirseniz ve arada bir elimize Karaoğlan'a uygulamaya elverişli bir eser geçerse, biraz soluklanmak için böyle maceralar da verelim. Hoş, onları düzeltmek yeniden yazmaktan daha zor ama, bazan büyük emek mahsulü dekorlara rastlıyoruz ki, -dostluk denemesindeki uçurum gibi- onlardan yararlanmak herhalde zararlı değil..

Sonra, şunu da hatırlatmak isteriz ki, dergi dışında yine Karaoğlan'la ilgili başka çabalarımız da var. Meselâ, Brüksel'deki Real Press'den mektup geldi; «Fransa'da bir kaç firma Karaoğlan'la ilgileniyor, şu şu konuda acele bilgi veriniz.» diyor.

— Derhal, dedik ve batılının bizden istediği iki satır mektubu biz doğulular bir ay sonra gönderebildik...

Bu arada, üç yerli film şirketi Karaoğlan'ı bu yaz filme almak için ısrarla üstünde duruyorlar. Biz de, işin üzerinde titizlikle durduğumuzdan, şimdilik hepsine birer mavi boncuk verip en iyi imkânlara sahip olanıyla anlaşmak için kılı kırk yarıyoruz.

Epeyi dil döktük, sırlar açıkladık. Herhalde bundan sonra bazı titiz okuyucularımız, vay Karaoğlan'ın yüzü neden kara, kızın saçları neden sağa yatmış, diye bize çıkışan mektuplar yazmazlar.

Akşam'da yayınlanan maceraları Karaoğlan'da görmek isteyen okuyucularımız için de bir müjdemiz var. Karaoğlan'ı filme alma meselesi yakında olumlu bir sonuca bağlanırsa, film çalışmaları sırasında, büyük bir titizlikle hazırlanan Karaoğlan'ın o en güzel maceralarından ikisi dergimizde yayınlanacak ve dergi okuyucularımız onlardan yoksun kalmamış olacaklar.

En iyi dileklerimle, dostlarım..

Agatha Christie'nin yeni romanı

KANLI RÜYA

Bu sayıda başladık. Mutlaka okuyunuz..

YER DARLIĞI

Tıklım tıklım bir asansörde adamın biri etine buduna dolgun bir hatunun yanına düşer. Asansör katları tırmanmaya başladıktan bir süre sonra, adam feryadı basar :

— Rica ederim hanımefendi, itmeyin bu kadar, ezileceğim.

— Aaa, itmiyorum ayol, nefes alıyorum.

MİZAH

LATİN AMERİKA'DA

Taxco şehrinin ana caddesinde yürürken Pancho, ağzı kulaklarına vararak gülümsiyen arkadaşı Jase'yi çimdikledi.

— «Neden sırıtıp duruyorsun, böyle?»

— «Mesudum, dostum. Aşığım. Yakında evleniyorum!»

— «Çok güzel. Kimdir bu bahtiyar senyorita bakalım?»

— «Carmen del Valle!»

— «Onunla evlenilmez. Kötü kız o!»

Jose öfkeyle :

— «Neden?» diye sordu.

— «Avigo, Carmen Texco'da kaç adam varsa hepsiyle sevişti!»

Jose omuz silkerek :

— «Evet,» diye cevap verdi. «Ama Taxco o kadar küçük bir şehir ki!»

— Önce bizim çorap dantemize uğrasanız, galiba daha iyi olacak.

HAZIRCEVAPLIK

Ünlü Fransız yazarlarından biri, herhalde kendisini pek sevmeyen bir arkadaşından, şöyle bir mektup almıştı :

«Yeni piyesimin galası için size iki kişilik bişilik bilet gönderiyorum. Halâ kaldıysa bir arkadaşınızı alıp gelebilirsiniz...»

Yazar bu dâvete şu cevabı göndermiş :

— Çok teşekkür ederim, ama gelemiyeceğim. Halâ yazmakta israr edecek olursanız, ikinci piyesinize gelirim...

ZEYTİN

Yeşil zeytin kıskanarak siyah zeytine bakar ve söylenir :

— Yanmak için ne yağı kullanıyorsunuz?

— Yanlış yere geldin ahbap. Darülaceze ilerdeki bina.

DUYULUNCA...

Lüks, alabildiğine lüks bir klinikti. Hastabakıcıların hepsi de snop kızlarından farksızdı. Ayrıca mesleklerinde de ustaydılar. Bir sabah hastalardan biri viziteye çıkan baş hekime açıldı :

— Aman doktor bey, ne müthiş hastabakıcılarınız var. Hele bana bakan âfet : Tatlı elleriyle şöyle bir dokundu, ateşim falan kalmadı.

— Ne diyorsunuz? Tokadın sesini biz bile koridorun ucundan duyduk paşam...

MANTIK

Polis, şoförü dört yol ağzından, ihtiyatsızca bir süratle geçtiği için tutmuştu. Şoför kendini mazur göstermek için :

— «Benim âdetim böyledir, memur bey,» dedi. «İhtiyatsız şoförlerin yolundan bir an evvel uzaklaşmak için yol ağızlarından hep hızlı geçerim!»

AGATHA CHRISTIE'den

KANLI RÜYA

— 1 —

BELÇİKA'lı Hafiye Hercule Poirot, durup büyük konağa baktı. Sonra gözü konağın yanındaki fabrika binasına ve eski evlere ilişti. Doğrusu bu sokakta böyle bir konağa rastlıyacağını sanmamıştı.

Benedict Farley, bu eski konakta oturuyordu. Mamafih sokaktan gelip geçenler bunun pek farkında değillerdi. Zira meşhur milyarder kendisinden bahsedilmesinden hoşlanmazdı. Bu yüzden de Northway House denilen konakta esrarlı bir hayat sürmeyi tercih ediyordu.

Gazeteciler zaman zaman milyarderle ilgilenmişler ve onun hakkında bazı şeyler öğrenmeye çalışmışlardı tabii. Fakat Benedict Farley, evinden pek çıkmıyordu. Bazan hissedarı bulunduğu şirketlerin toplantılarına gidiyordu. Diğer ortaklar bu uzun boylu, gaga burunlu, kısık sesli adamdan korkuyorlardı. Zaten Farley konuşmaya başlar başlamaz ortaklar susuyor ve her sefer milyarderin istediği oluyordu.

Benedict Farley, adeta bir efsane kahramanıydı. Muntazam serveti dilden dile dolaşıyor, adamın son derecede cimri olduğu söyleniyordu. İşin tuhafı milyarderin çok cömert olduğunu iddia edenler de vardı. Benedict Farley'in sadece lahanayla havyar yediği rivayet ediliyordu. Bir de yirmi sekiz seneden beri giydiği yamalı ropdöşambrı çok meşhurdu.

Uzun uzun eve bakan Hercule Poirot da işte bunları düşünüyordu. Meşhur hafiye, bir de milyarderin kedilerden nefret ettiğini duymuştu. Hercüle Poirot, saatine bir göz attı. Tam dokuz buçuktu. Demek tam vaktinde gelmişti. Karşıya geçerek büyük konağın kapısını çaldı.

Biraz sonra kapı açılarak eşikte bir adam belirdi. Poirot, onun uşak olduğunu anladı. Hem o rastgele bir uşağa da benzemiyordu.

Hercule Poirot, «Mr. Benedict Farley'le görüşecektim,» diye mırıldandı.

Uşak, hafiyeyi tepeden tırnağa kadar süzdü. Sanki onun neden geldiğini anlamak istiyordu.

— «Mr. Farley'le randevunuz mu vardı efendim?»

— «Evet.»

— «İsminizi rica edebilir miyim?»

Belçikalı hafiye, «Hercule Poirot,» diye cevap verdi. «Mr. Farley beni bekliyor sanırım.»

Hercule Poirot hole girdi. Uşak ziyaretçinin palto ve şapkasını aldıktan sonra, «Affedersiniz, efendim,» dedi. «Galiba siz de bir mektup varmış. Onu bana vermenizi rica edeceğim.»

Poirot, bir an durakladı. Cebinden katlanmış mektubu çıkararak uşağa uzattı. Uşak mektuba şöyle bir baktıktan sonra yine başıyla selâm vererek bunu Poirot'a iade etti. Hafiye mektubu cebine soktu.

Mektup bir hayli kısaydı :

Northway House, W.8.
«Mr. Hercule Poirot,

Mr. Benedict Farley, sizinle bir meseleyi görüşmek istiyor. Yarın (Perşembe) gecesi saat dokuz buçukta yukarıdaki adrese gelmenizi rica edeceğim.

Saygılarımı sunarım,
Hugo Cornworthy,
Sekreter

Hercule Poirot, bu mektuba bir mâna verememişti ama merak ettiği için milyarderi görmeyi düşünmüştü.

Uşak, «Lütfen beni takip edin,» diye atıldı. «Sizi Mr. Cornworthy'nin odasına götüreceğim.»

Uşak önden yürüyerek halı döşenmiş geniş merdivenleri çıktı. Hafiye de onun peşinden gitti. Holdeki antika eşyalar Poirot'un dikkatini çekmişti. Bunlar paha biçilmiyecek kadar kıymetliydiler.

Birinci kata çıkınca uşak bir kapıya vurdu.

Hercule Poirot, hayretle kaşlarını kaldırdı. Zira iyi uşakların kapı vurmamaları lâzım geldiğini biliyordu. Üstelik hafiye adamın işini bilen bir uşak olduğundan da emindi.

Belki de acaip milyarder uşağın bile kapıya vurmasını istiyordu.

İçeriden biri seslendi. Uşak kapıyı açarak kenara çekildi. «Beklediğiniz ziyaretçi geldi efendim.» Poirot, bunu da beğenmedi. Zira uşağın ismini söylemesi lâzımdı.

Poirot, odaya girdi. Burası epey genişti. Hafiye önce duvara dayanmış olan dosya dolaplarını ve büyük kitaplıkları farketti. Bir de tam ortadaki yazı masası dikkatini çekti. Masanın üstünde bir sürü kâğıt vardı. Masanın kenarında duran gece lâmbası kapıya doğru çevrilmişti. Bu yüzden de odanın diğer kısımları bir hayli loştu.

BÜYÜK HEYECAN ROMANI

Gözleri kamaşan hafiye, ampulün en az yüzelli vatlık olduğunu tahmin etti. Işığa gözlerini alıştırmak için biraz bekledikten sonra dikkatle etrafına baktı. Yazı masasının arkasındaki koltukta biri oturuyordu. Poirot, bahsini duyduğu yamalı ropdöşambrı farketti. Demek nihayet meşhur milyarderle karşılaşmıştı. Benedict Farley, başını eğmiş kendisini süzüyordu. Kabarmış kır saçları ve gaga burnuyla tıpkı avının üstüne atılmaya hazırlanan bir kartala benziyordu. Adam kalın camlı gözlük takmıştı. Demek gözleri de bozuktu.

Nihayet, «Demek Hercule Poirot sensin?» diye homurdandı. Sesi tiz ve kısıktı. Halâ şüpheli şüpheli hafiyeye bakıyordu.

Poirot, nazik bir tavırla selâm verdi. «Evet, efendim. Benimle konuşmak istiyor muşsunuz?»

İhtiyar adam yüzünü buruşturdu. «Evet... Evet... Öyle... Otur bakalım. Otur... Otur.»

Hercule Poirot, bir koltuğa ilişti. Lâmba yüzüne vurduğu için milyarderi güç belâ görebiliyordu.

İhtiyar adam halâ hafiyeyi süzüyordu.

Farley'in sesi yine yükseldi. «Senin Hercule Poirot olduğunu ben nereden bileyim. Bunu nasıl ispat edebilirsin?»

Poirot, tekrar cebinden mektubu çıkararak uzattı. Bu duruma bir mâna verememişti doğrusu. Fakat milyarderin acaip bir insan olduğunu duymuştu. Bu yüzden ses çıkarmamaya karar verdi.

Milyarder mektuba baktıktan sonra yüzünü buruşturdu. «Tamam... Tamam. Cornworthy'e yazdırdığım mektup.» Mektubu katlayıp hafiyeye iade etti. Arkasına yaslandı. «Demek meşhur Belçikalı hafiye sensin.»

Poirot, «Emrinizdeyim,» diye cevap verdi. «Sizi kandırmadığımdan emin olabilirsiniz.»

Benedict Farley, birdenbire gülmeye başladı. «Hokkabazlar da şapkalarından tavşan çıkarmadan evvel aynı sözü söylerler. Zaten bu sözlerle halkı kandırırlar.»

Poirot cevap vermedi.

Farley, bağırdı. «Benim şüpheci bir ihtiyar olduğumu sanıyorsun değil mi? Doğrusunu istersen öyleyim. Kimseye güvenmem. Ömrümde kimseye inandığımı hatırlamıyorum. Zaten zengin bir insanın başkalarına güvenmesi imkânsızdır. Ancak budalalar inanır. Ben böyle aptallıklar yapacak bir tip değilim.» İhtiyar adam masaya bir yumruk atarak devam etti. «Muvaffak olmak isteyen bir insan dostlarına bile güvenmemelidir.»

Poirot, bu durumdan sıkılmaya başlamıştı. Nihayet, «Benimle konuşmak istiyordunuz sanırım,» diye mırıldandı. Bir an evvel bu evden çıkıp gitmeyi arzu ediyordu.

İhtiyar adam başını salladı. «Doğru... Doğru. Ben hiç bir zaman masraftan çekinmem. Bir iş yaptırmak istediğim zaman bunu en iyi bilen insana başvururum. Mr. Poirot, benden kaç para istiyeceğini sormadım. Her halde bunu farketmişsindir. Bunu soracak da değilim. Bana faturanı yollarsın. Hiç itiraz etmeden ücretini ödeyeceğimden emin olabilirsin. Çiftlikteki budalalar bir düzüne yumurtaya karşılık benden yedi şilin istediler. Halbuki yumurtanın bir düzinesi dükkânlarda beş buçuk şiline satılıyor. Dolandırıcılar! Beni kandırmaya kalktılar. Halbuki beni dolandırmaya imkân yoktur. Fakat işini bilen, meşhur olmuş bir insana istediği parayı vermeye hazırım. Sen çok meşhur bir hafiyesin. Şöhretin dolayısıyla sana istediğin ücreti ödeyeceğim. Ben de çok meşhurum. Bu yüzden şöhretin ne demek olduğunu iyi bilirim.»

Hercule Poirot, sesini çıkarmadı. Başını yana eğmiş dikkatle milyarderi dinliyordu.

Farley'in görünüşü insanı biraz korkutuyordu doğrusu. Fakat nedense Poirot sukütu hayale uğramıştı. Bunun sebebini bilemiyordu. Milyardere bakan hafiye, «Doğru,» diye düşündü. «Bu adam hakkında bütün duyduklarım doğru. Fakat buna rağmen anlıyamadığım bir şey var. Hiç de sandığım gibi şahsiyet sahibi bir insan değil. Evet, evet, şimdi sezer gibi oldum. Benedict Farley, gürültücü bir ihtiyardan başka bir şey değil. Doğrusu iş adamlarının ondan korkmalarına bir mâna veremedim.»

Hercule Poirot, iş icabı bir çok milyoner ve milyarderle tanışmıştı. Hem onlar da Farley gibi acaip mahluklardı. Fakat hafiye onlarla konuştuğu za-

man, bütün acaipliklerine rağmen hepsinin son derece akıllı insanlar olduğunu da farketmişti.

Nedense Benedict Farley, hafiyede böyle bir tesir uyandırmamıştı. Hatta adamın yamalı ropdöşambrı bile Poirot'un tuhafına gitmişti. Sanki milyarder bunu rol yapmak için sırtına geçirmişti. Poirot, ihtiyar adamın konuşmasından sıkılmıştı. Farley, sahneye çıkmış gibi bir tavır takınmıştı.

Bu yüzden, ifadesiz bir sesle tekrarladı. «Benimle konuşmak istiyordunuz sanırım.»

Birdenbire milyarderin hali değişti. Adam öne doğru eğildi. Göğsü bir körük gibi inip kalkıyordu. Sesi daha da tizleşmişti.

— «Evet... Evet, seninle konuşmak istiyorum... Bana akıl vermen lâzım. Bu hususta neler söyliyeceğini merak ediyorum... Zaten bu yüzden seni çağırttım. Duyduğuma göre en meşhur hususî hafiye sen mişin. Bir de doktora başvurdum. Londra'nın en tanınmış doktoru. Bu işi ikiniz halledeceksiniz.»

— «Afedersiniz efendim anlıyamadım. Ben...»

Farley, «Anlıyamazsın tabii,» diye homurdandı. «Daha sana bir şey anlatmış değilim. Biraz sabırlı ol. Nasıl olsa her şeyi duyacaksın.» Daha da eğilerek dik dik Poirot'a baktı. Sonra hiç ümid edilmedik bir sual sordu.

— «Mr. Poirot, rüyalar hakkında ne biliyorsun?»

Kısa boylu hafiye ne diyeceğini şaşırdı. Ağzını açarak bir müddet milyarderi süzdü. Buraya gelirken bir çok şey düşünmüştü fakat kendisine böyle bir sual sorulabileceği aklına gelmemişti.

Nihayet kendisini topladı. «Rüyalarla ilgilendiğinize göre size Napolyon'un Rüya Tabirini tavsiye ederim... Veya Harley Street'den bir doktor çağırın. Yani bir ruhiyatçı demek istiyorum. Benim bu gibi şeylerle bir alâkam yok.»

Benedict Farley, kızmadı. Gülmedi de. Ciddi bir tavırla, «İkisini de denedim.» dedi.

Uzun bir sessizlik oldu. Poirot, ne yapması lâzım geldiğini bilmiyordu. Buradan kalkıp gitmeli miydi? Böyle düşünürken milyarder tekrar konuşmaya başladı. Adamın sesi artık bir fısıltı gibi çıkıyordu. «Beni dinle, Mr. Poirot... O zaman bana hak vereceksin. Her gece aynı rüyayı görüyorum... Çok korkuyorum... Ne kadar korktuğumu bilemezsin... Daima aynı rüya.»

Poirot, ilgilenmişti. «Rüyanızı anlatır mısınız?»

— «Rüyamda odamda otur-

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Kabarmış kır saçları ve gaga burnuyla tıpkı avının üstüne atılmaya hazırlanan bir kartala benziyordu. Nihayet : «Demek Hercule Poirot sensin?» diye homurdandı. Sesi tiz ve kısıktı. Hâlâ bakışları şüpheliydi...

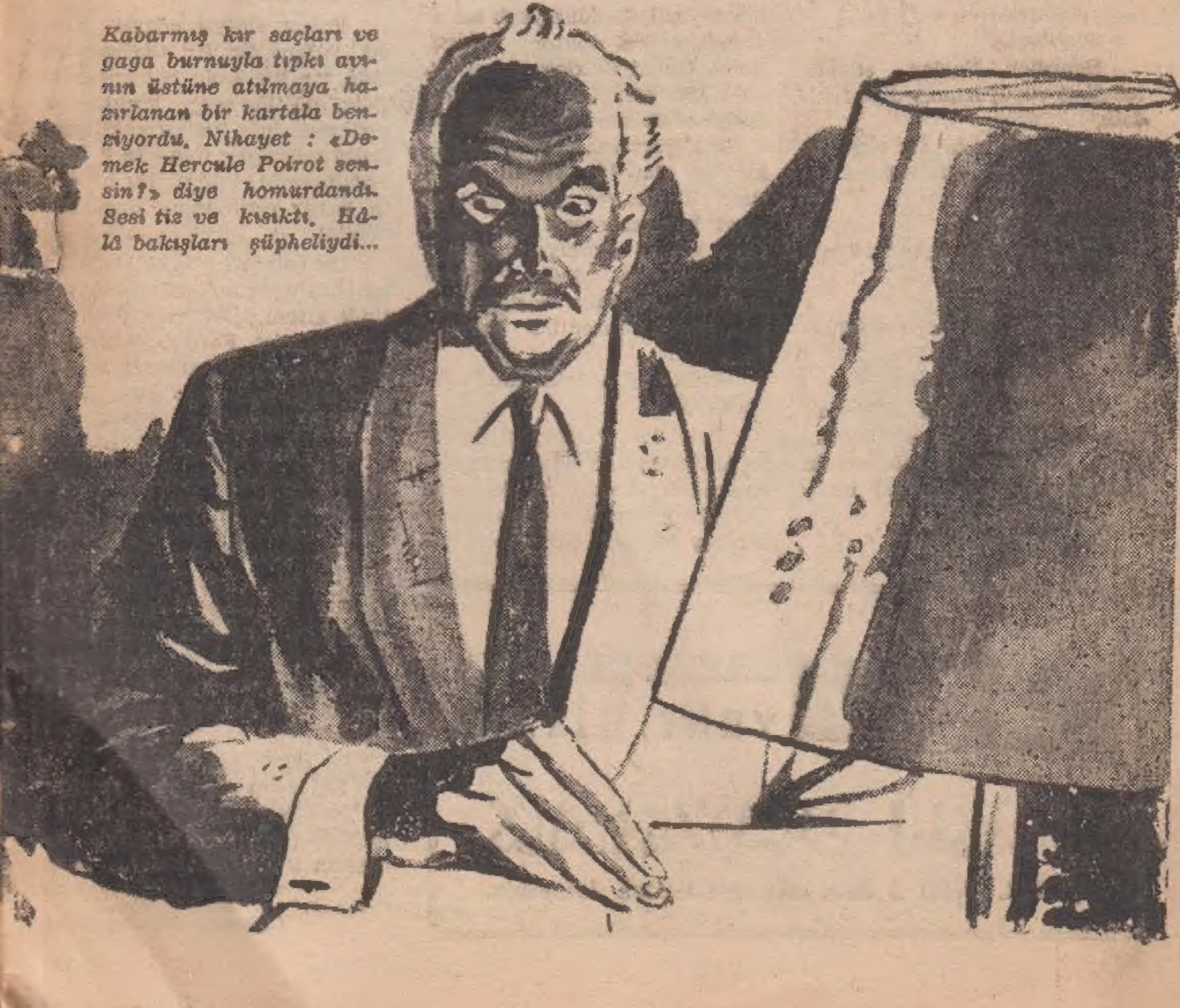

duğumu görüyorum... Odam buraya bitişiktir. Masamın başına geçmiş yazı yazıyorum. Karşımda bir saat var. Bir ara başımı kaldırarak saate bakıyorum. Üçü tam yirmisekiz geçiyor. Her seferinde saat aynı...»

Adam devam edemiyerek sustu. Eliyle yüzünde biriken terleri sildi. «Saate bakınca hemen işi halletmem lâzım geldiğini anlıyorum, Mr. Poirot. Bunu yapmak istemiyorum. Bilâkis nefret ediyorum... Fakat yapmam lâzım geldiğini biliyorum...»

Sesi yükselmiş adeta bir çığlık halini almıştı.

Buna rağmen Poirot aldırış etmedi. Son derece sakin bir tavırla, «Yapmanız lâzım gelen nedir?» diye sordu.

Benedict Farley, nefes nefese kalmıştı. «Üçü yirmi sekiz geçe yazı masamın sağ tarafındaki ikinci gözü açıp tabancamı çıkarıyorum. Kalkıp pencereye gidiyorum ve... ve...»

— «Evet.»

Benedict Farley, «Sonra kendimi vuruyorum,» diye fısıldadı.

Derin bir sessizlik oldu.

— «Demek gördüğünüz rüya bu?»

— «Evet.»

— «Her gece aynı rüyayı mı görüyorsunuz?»

— «Evet.»

— «Peki kendinizi vurduktan sonra ne oluyor?»

— «Uyanıyorum.»

Poirot, düşünceli düşünceli başını salladı. «Bir şeyi merak ettim. Hakikaten çekmenizin gözünde bir tabanca var mı?»

— «Evet.»

— «Neden?»

— «Senelerden beri o tabanca çekmemde durur. Daima hazırlıklı bulunmak lâzım. Bu yüzden tabancam daima doludur.»

— «Anlıyamadım, Mr. Farley? Neden hazırlıklı bulunmanız lâzım?»

Farley, hiddetle, «Benim vaziyetimde olan bir insanın kendisini koruması şarttır,» diye söylendi. «Bütün zenginlerin düşmanı vardır. Hele benim gibi milyarderler...»

Poirot, israr etmedi. Bir müddet düşündükten sonra başını kaldırarak adamı süzdü.

— «Peki beni neden çağırdınız?»

— «Anlatayım.» İhtiyar adam arkasına dayanarak içini çekti. «Önce bir doktora başvurdum. Daha doğrusu tam üç doktorla konuştum.»

— «Evet.»

— «Birincisi bana perhiz tavsiye etti. Miğdemi fazla doldurduğum için kâbus gördüğümü söyledi. Kendisi yaşlı bir adamdı. İkinci doktor gençti. Kendisi yeni fikirlere inanıyordu. Çocukluğumda olan bir hadiseyi unutamadığımı iddia etti. Ona göre saat üçü yirmisekizgeçe olan bir hâdise benim şuur altımda yer etmiş. Ben bu olayı hatırlamamak için elimden geleni yapıyormuşum... Hatta sırf bu yüzden kendimi mahvetmeye bile razıymışım. İşte ikinci doktor bu kanaatte...»

Poirot, «Ya üçüncüsü?» diyecek oldu.

Benedict Farley, birdenbire hiddetlendi. Yumruğunu sallıyarak haykırdı. «O da genç bir adam. Bana inanılmıyacak bir şey söyledi. Güya ben hayattan sıkılmışım. Yani intihar edip kurtulmak istiyormuşum. Yalnız uyanık olduğum zamanlar şuurum bana hakim oluyormuş. Onun için de bu arzumu kendi kendimden saklıyormuşum. Ancak gece yatıp uyuyunca şuurum tesirini kaybediyormuş ve intihar arzum ortaya çıkıyormuş. Yani doktorun hesabına göre ben bir an evvel ölmek için uğraşıyormuşum. Saçma!»

Poirot, «Yani doktor, sizde farkına varmadığınız bir intihar arzusu olduğunu mu iddia ediyor?» diye mırıldandı.

Benedict Farley tiz bir sesle bağırmaya başladı. «Buna imkân yok! İmkânsız bir şey bu! Bir kere son derece mesudum. Parayla satın alınabilecek her şeyi istiyorum! Zaten her şeyim var! Böyle bir iddiada bulunmak mantıksızlık! Ben canına kıyacak bir insan değilim. Şimdiye kadar ölümü hiç düşünmedim!»

Poirot, ilgiyle adamı süzdü. Adam tir tir titriyor ve hala tiz bir sesle bağırıyordu. Belki de Farley, korkusunu gizlemek için haykırmaktaydı. Belki milyarder için için ölümü arzuluyordu. Poirot, bu hususta karar verebilecek durumda değildi.

Bu yüzden, «Peki benden ne istiyorsunuz?» demekle yetindi. «Beni neden çağırttınız?»

Benedict Farley, birdenbire sakinleşti. Parmağıyla bir kaç defa masaya vurdu. Düşündüğü belliydi.

— «Beni dinle, Mr. Poirot. Aklıma başka bir şey geldi. Bu rüyaların başka bir izahı olabilir. Eğer bu hususta yanılmıyorsam bana yardım edebilecek tek insan sensin. Çok meşhursun. Şimdiye kadar yüzlerce esrarlı hadiseyi çözmüşsün. Hem polisin bile içinden çıkamadığı meseleleri sen halletmişsin. Onun için bunu ancak sen bilebilirsin.»

— «Neyi bilebilirim?»

Farley'in sesi yine alçaldı.

— «Belki de biri beni öldürmek istiyor... Acaba böyle olmasına imkân var mı?... Yani

(Devamı 38. sayfada)

KARAOĞLAN'IN YENİ KİTABI

SARI BAYRAK

ÇIKTI. Fiatı 5 lira. Müvezzilerden isteyiniz.

KARAOĞLAN'IN MACERALARI
ÇAYIR KORSANLARI I
SUAT YALAZ
KANLI GAROF:
Sibirya ovasını kasıp kavuran, hayatı savaş, kavga ve ölüm olan korsan...
KOLEV:
Garof'un pek güvendiği gözü pek, pazusu sağlam bir Slav genci...
BAYIRGÜLÜ:
Söz dinlemezliği, ele avuca sığmazlığı yüzünden Karaoğlan'a yine ecel terleri döktüren tatlı belâ....
KARAOĞLAN
Haksızlığın ve zorbalığın borusunu öttürmeğe çalıştığı her yerde karşısında bulduğu yiğit...

KARAOĞLAN'ın bu macerasının hazırlanmasında emeği geçen sanatçılar : Suat YALAZ, Aptullah TURAN, Öktemer KÖKSAL, Metin ERGINASLAN, Nezih DÜNDAR.

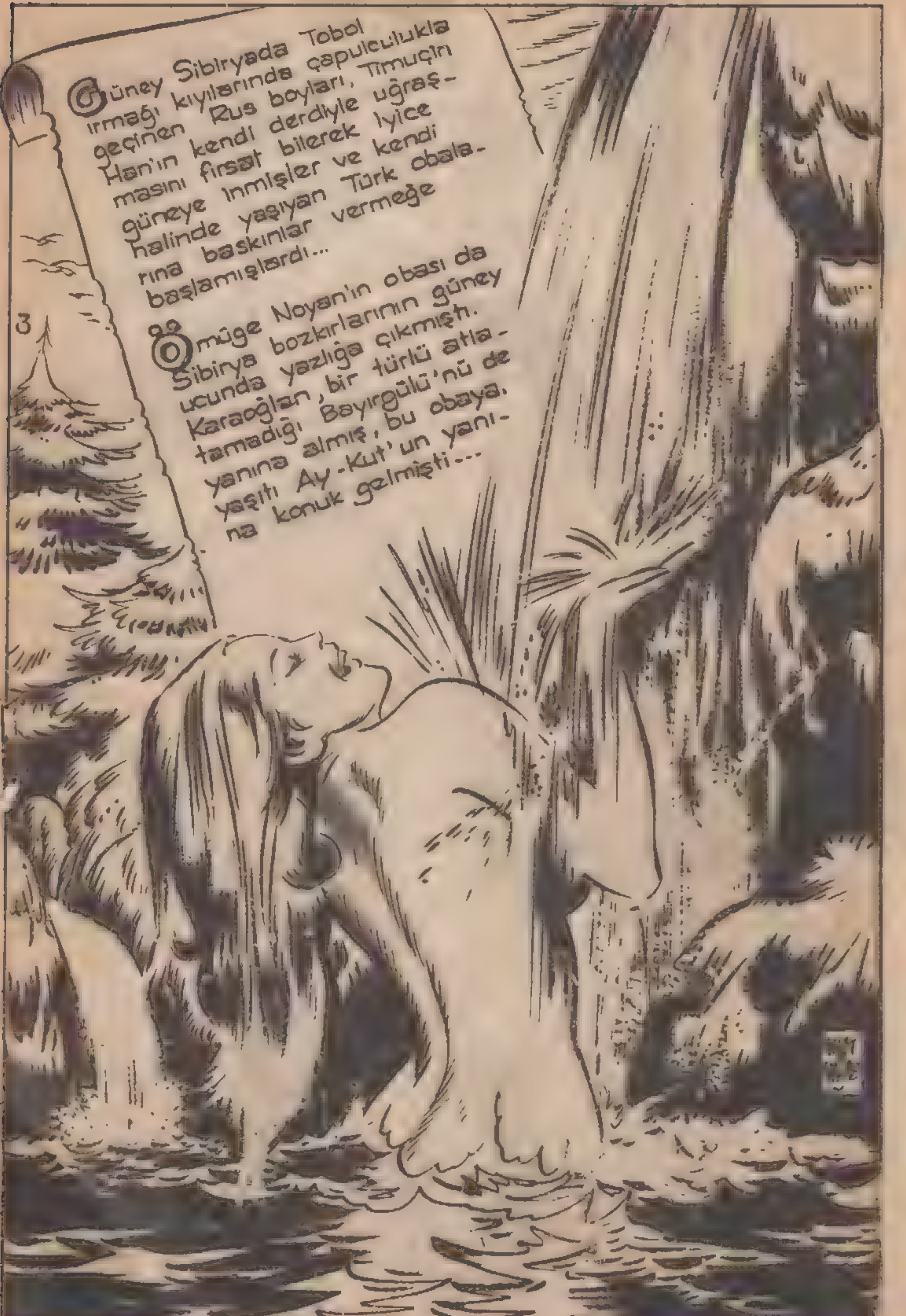
Güney Sibiryada Tobol ırmağı kıyılarında çapulculukla geçinen Rus boyları, Timuçin Han'ın kendi derdiyle uğraşmasını fırsat bilerek iyice güneye inmişler ve kendi halinde yaşıyan Türk obalarına baskınlar vermeğe başlamışlardı...
Ömüge Noyan'ın obası da Sibirya bozkırlarının güney ucunda yazlığa çıkmıştı. Karaoğlan, bir türlü atlatamadığı Bayırgülü'nü de yanına almış, bu obaya, yaşıtı Ay-Kut'un yanına konuk gelmişti...

Deli kız, çağlayanın yakınında yabansı kuşlardan, geyiklerden başka dolaşan canlı göremeyince çırılçıplak soyunup buz gibi suda yıkanmıştı. Neden sonra giyindi. Bir ağaca sırtını verip çavdar ekmeği ile taze soğandan başka bir şey olmıyan azığını çıkardı. İştahla yemeğe başladı. Kendisini her türlü tehlikeden uzak sanıyordu şimdi...
OH! İYİ Kİ KARAOĞLAN'IN KUYRUĞUNU BIRAKMADIM DA BURAYA GELDİM. GÜNEYİN TAŞ YAPILI KENTLERİN SICAĞI DAYANILIR GİBİ DEĞİLDİ. BURALARI ÇOK SEVDİM. AY-KUT "TEK BAŞINA BİR YERE GİTME" DEMİŞTİ, AMMA BEN BURADA BİR TEHLİKE OLDUĞUNU SANMIYORUM...
Birden çalılar aralandı ve... Sarı saçlı, mavi gözlü, kötü bakışlı birileri ortaya çıktı...
Bayırgülü avazı çıktığı kadar bağırdı, ama sesi çağlayanın gürültüsünü bastıramadı
Bu sırada Karaoğlan ve Ay-Kut gölün başka bir kıyısında atlarıyle dolaşıyor ve sohbet ediyorlardı...
NE İYİ YAPTIN DA BENİ ÇAĞIRDIN. SİZİ ÇOK ÖZLEMİŞİM DE HABERİM YOKMUŞ... ÖMÜGE NOYAN DA SÜREĞE * ÇIKMAMIŞ OLSAYDI ONU DA GÖRÜRDÜM.
AVA ÇOK ENDİŞELİ GİTTİ. RUS KAVİMLERİ BURALARA KADAR İNİYORLARMIŞ. ONUN İÇİN BABAM YİĞİTLERİYLE AVDAN DÖNENE KADAR GÜVENDİĞİM BİRİYLE OBAYI BEKLEMEK İÇİN SENİ İSTEDİM.
* Büyük Av..

DERD EDİNME ONU. ÖNCE TANRI, SONRA KILICIMIZIN YARDIMIYLE OBANIN BİR KEÇİSİNE ZARAR VERDİRMEYİZ.
5
BUNA GÜVENİM VAR KARAOĞLAN. ANAMDA "KARAOĞLAN GELSİN, ONA BİR OĞLAK ÇEVİREYİM" DEYİP DURUYORDU, AMA BU KUZEYLİ DOMUZLAR BİR BASKINDA YARALADILAR GARİBİ...
HEEEEY! ARDIMIZA BAK KARAOĞLAN! BİR DUMAN VAR. ÇAYIRDAKİ OTLAR TUTUŞMUŞ GALİBA!..
OT DEDİĞİN BÖYLESİNE KOYU DUMAN YAPMAZ AY-KUT. BU BENİ KUŞKULANDIRDI. GİDİP BAKSAK İYİ OLUR...
DOĞRU DERSİN KARAOĞLAN... OBANIN ÜSTÜNDEKİ ORMANI TUTUŞTURMUŞ OLACAKLAR. BU RUSLARIN İŞİ...
HAY CANINI ALBIZLAR ALASI NASIL DA AKIL EDEMEDİM. OBADAKİLERİ GÖLÜN KIYISINA İNMEYE MECBUR EDİP, GEMİLERİYLE AVLIYACAKLAR, SİBİRYALI YABANLAR!

RUS ÇAPULCULARI YİNE GELDİLER AĞAM. ORMANI KUNDAKLAMIŞLAR.
DEDİĞİN ÇIKTI AY-KUT!
ÇOKLUK DEĞİLLERDİ. BİR KAÇ ÇADIRA GİRDİLER, YİYECEK ÇALIP KAÇTILAR!
ANAMI NİYE YALNIZ BIRAKTIN? BAYIRGÜLÜ NEREDE?
DELİ KIZ! ÖĞÜDÜMÜZE GENE KULAK ASMAMIŞ, TEK BAŞINA OBADAN ÇIKMIŞ.
HEMEN GÖL KIYISINA GİDELİM. RUSLAR GELİNCE TEKNELERLE GELİRLER. AÇILMADAN YAKALIYALIM!
HEY, BAKIN... ŞU İKİ UYGUR BİZİ HAKLAMAĞA GELİYOR HA HA... GÖZCÜLER ŞİMDİ ONLARI UÇURUR!
BIRAK ONLARI. ALACAĞIMIZI ALDIK. ÇOKLUK GELİRLERSE TAVUK GİBİ BOĞAZLARLAR BİZİ...

Göle at koşturan iki arkadaşın önüne ansızın bir okçu çıkıverdi ve gerili yayını beklemeden boşalttı...
DOKUZ CANLI UĞURSUZ UYGURLAR... BU SİZİ GERİ ÇEVİRİR. GEBERİN!
7
AMAN, OMUZUM! KARAOĞLAN!
AY-KUT!
YARAN AĞIR MI AY-KUT! YARDIM EDEYİM Mİ SANA?
ÖNEMLİ DEĞİL. AMA TEK BAŞINA DA KAVGAYA GİTME. ÖCÜMÜZÜ SONRA ALIRIZ!
BAYIR GÜLÜNÜ ONLARA BIRAKAMAM AY-KUT! BEN GİDİYORUM. TANRIM YARDIM EDERSE KIZI DA ALIR BURAYA DÖNERİM. YOKSA HAKKINI HELÂL ET!
Karaoğlan, Ay-Kut'un cevabını beklemeden atını topukladı..
DİLERİM TANRIDAN GÖLE AÇILMIŞ OLMASINLAR...

Rusların kaba teknesi, göl kıyısındaki çamur tepeciklerinden birine saplanmış çıkmıyordu.
8
KÖR OLASI BATAK! HERKES GÖLE İNSİN...TEKNEYİ İTECEĞİZ! ÇABUK!...
DAYANIN DAYANIN OYNADI!
TAMAM YÜZÜYOR KOCA İVANOF!
Ağır tekne saplandığı çamurdan kurtuldu ve uzaklaşmağa başladı...
ASILIN KÜREKLERE! RÜZGÂR SERT. İLERDE YELKEN AÇARIZ.
ŞUNA BAKIN. YARALI ARKADAŞINI BIRAKIP ARKAMIZDAN GELEN KUDURMUŞ DELİYE BAKIN!... BİZİ GÖLDE ATI İLE KOVALIYACAK GALİBA HAHAHA!
GELSİN BAKALIM NE YAPACAK? KIZI ALMAK İSTERKEN KENDİSİ DE TUTSAK DÜŞECEK!...

Karaoğlan, atını hızla gölün batak sularına sürdü. Tekne henüz sığda idi. Belki yetişebilirdi...
9
HAYDİ YAĞMUR! BENİ TEKNEYE ULAŞTIR, BAŞKA BİR ŞEY İSTEMEM!
YAKLAŞTIM, AMA YAĞMUR DA ÇAMURDAN YÜRÜYEMEZ OLDU ATLASAM DAHA İYİ
BU GENCİN AKLINDAN ZORU VAR GALİBA REİS! TEKNEYE GELMEK İSTİYOR. ŞUNA BİR OK GÖNDEREYİM Mİ?..
© RRA. Istanbul
Daha ileri gidemiyeceğini anlıyan Karaoğlan, havada uçuşan okları görünce suya atladı...
BAŞKA ÇAREM KALMADI. BULANIK SU ALTINDAN YÜZEREK TEKNEYE ULAŞACAĞIM.

Çapulcu Ruslar, teknenin yanlarına doluşmuş, suya dalan Karaoğlan'ın nereden çıkacağını merakla bekliyorlardı. Karaoğlan bunlardan birinin merakını gidermekte gecikmedi...
AH!
Karaoğlan'ı birden teknenin içinde gören çapulcular, şeytan görmüş gibi ürkmüşlerdi. İçlerinden bi'i iki ağızlı baltasını kavradı. İlerledi...
TÜRKLER DE, TATARLAR, YAKUTLAR, KIRGIZLAR GİBİ BİZE BAÇ* VERMİYE RAZI OLSALARDI, KADINLARA KIZLARA DOKUNMAZDIK. BUNU SİZ İSTEDİNİZ...
TÜRKLERİN BAŞKA BİR ULUSA BAÇ VERDİĞİ HANGİ ÇAĞDA GÖRÜLMÜŞ, DUYULMUŞ ŞEYDİR. SİZ MAĞARALARDA AĞAÇ KABUĞU, OT KEMİRİRKEN BİZ ERGENEKON'DA ÇİFTE SULU KILIÇ DÖĞÜYORDUK. AÇ KALDIYSANIZ BİZE SIĞININ, BAKARIZ SİZE...
* Vergi
VAY LAF EBESİ KÖPEK! BİR DE KONUŞUYOR SUN HA...

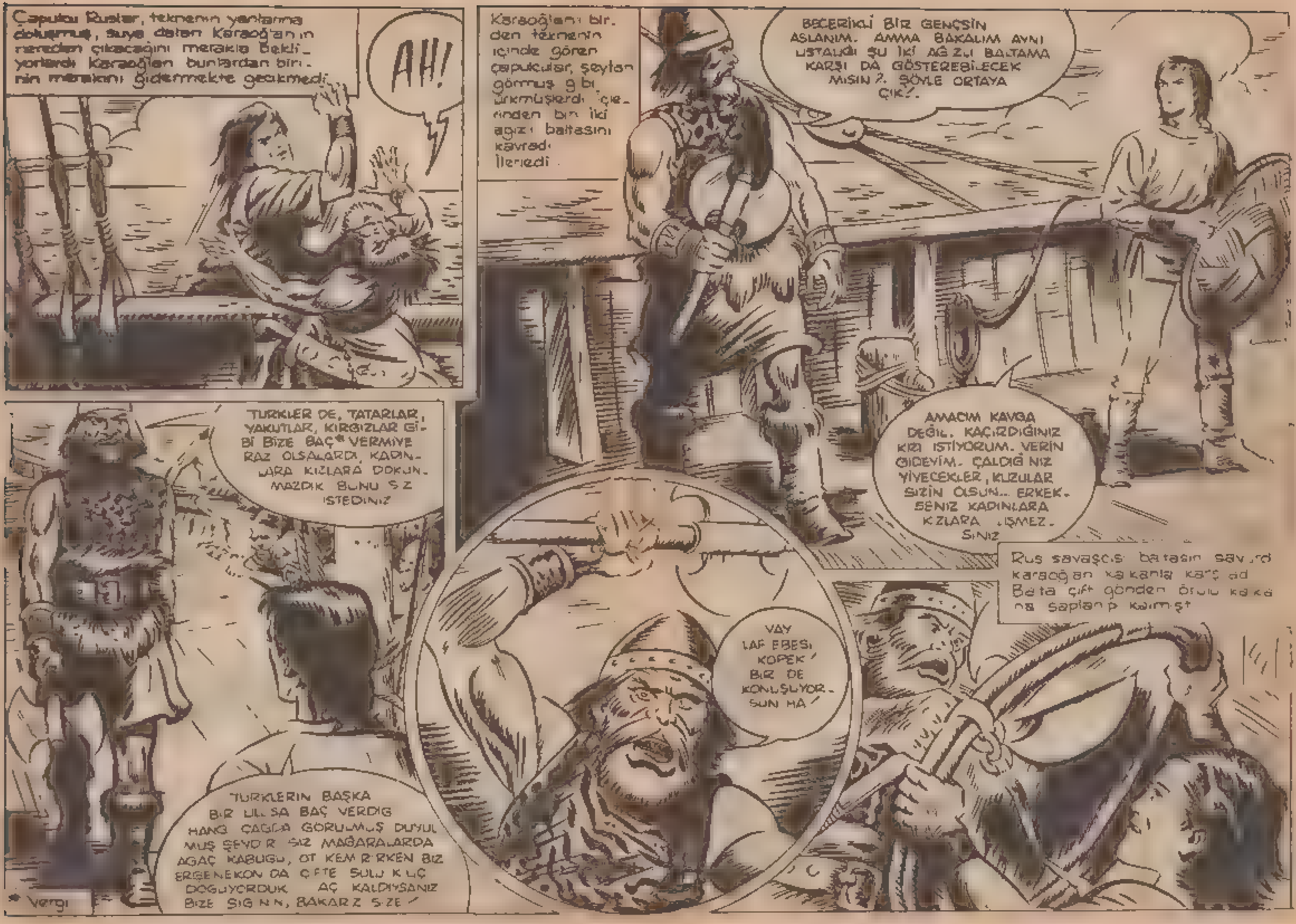
Çapulcu Ruslar, teknenin yanlarına dolușmuş, suya dalan Karaoğlan'ın nereden çıkacağını merakla bekli_ yorlardı Karaoğlan bunlardan biri_ nin merakını gidermekte gecikmedi
AH!
Karaoğlanı bir. den teknenin içinde gören çapulcular, şeytan görmüş gibi ürkmüşlerdi. İçle- rinden biri iki ağızlı baltasını kavradı ilerledi.
BECERİKLİ BIR GENÇSİN ASLANIM. AMMA BAKALIM AYNI USTALIĞI ŞU İKİ AĞIZLI BALTAMA KARŞI DA GÖSTEREBİLECEK MİSİN ?. ŞÖYLE ORTAYA ÇIK!.
AMACIM KAVGA DEĞİL. KAÇIRDIĞINIZ KIZI ISTIYORUM. VERİN GİDEYİM. ÇALDIĞINIZ YİYECEKLER, KUZULAR SİZİN OLSUN... ERKEK- SENIZ KADINLARA KIZLARA İLİŞMEZ- SINIZ
TURKLER DE, TATARLAR, YAKUTLAR, KIRGIZLAR Gİ- Bİ BİZE BAÇ* VERMİYE RAZ OLSALARDI, KADIN- LARA KIZLARA DOKUN- MAZDIK BUNU SIZ ISTEDINIZ
TURKLERIN BAŞKA BIR ULUSA BAÇ VERDIĞ HANGI ÇAĞDA GORULMUŞ DUYUL MUŞ ŞEYDIR SIZ MAĞARALARDA AGAÇ KABUGU, OT KEMIRIRKEN BIZ ERGENEKON DA ÇIFTE SULU KILIÇ DOGUYORDUK AÇ KALDIYSANIZ BIZE SIGININ, BAKARIZ SIZE!
* Vergi
VAY LAF EBESI KOPEK! BIR DE KONUŞUYOR- SUN HA!
Rus savaşçısı baltasını savurdu Karaoğlan kalkanıyla karşıladı Balta çift gönden örülü kalka- na saplanıp kalmıştı

Karaoğlan'ı bir. den teknenin içinde gören çapulcular, şeytan görmüş gibi ürkmüşlerdi. İçle. rinden biri iki ağızlı baltasını kavradı. İlerledi...
BECERİKLİ BİR GENÇSİN ASLANIM... AMMA BAKALIM AYNI USTALIĞI ŞU İKİ AĞIZLI BALTAMA KARŞI DA GÖSTEREBİLECEK MİSİN ? ŞÖYLE ORTAYA ÇIK !..
AMACIM KAVGA DEĞİL. KAÇIRDIĞINIZ KIZI İSTİYORUM. VERİN GİDEYİM. ÇALDIĞINIZ YİYECEKLER, KUZULAR SİZİN OLSUN... ERKEK. SENİZ KADINLARA KIZLARA İLİŞMEZ. SINIZ.
Rus savaşçısı baltasını savurdu. Karaoğlan, kalkanla karşıladı. Balta çift gönden örülü kalka. na saplanıp kalmıştı...
VAY LAF EBESİ KÖPEK ! BİR DE KONUŞUYOR. SUN HA !..

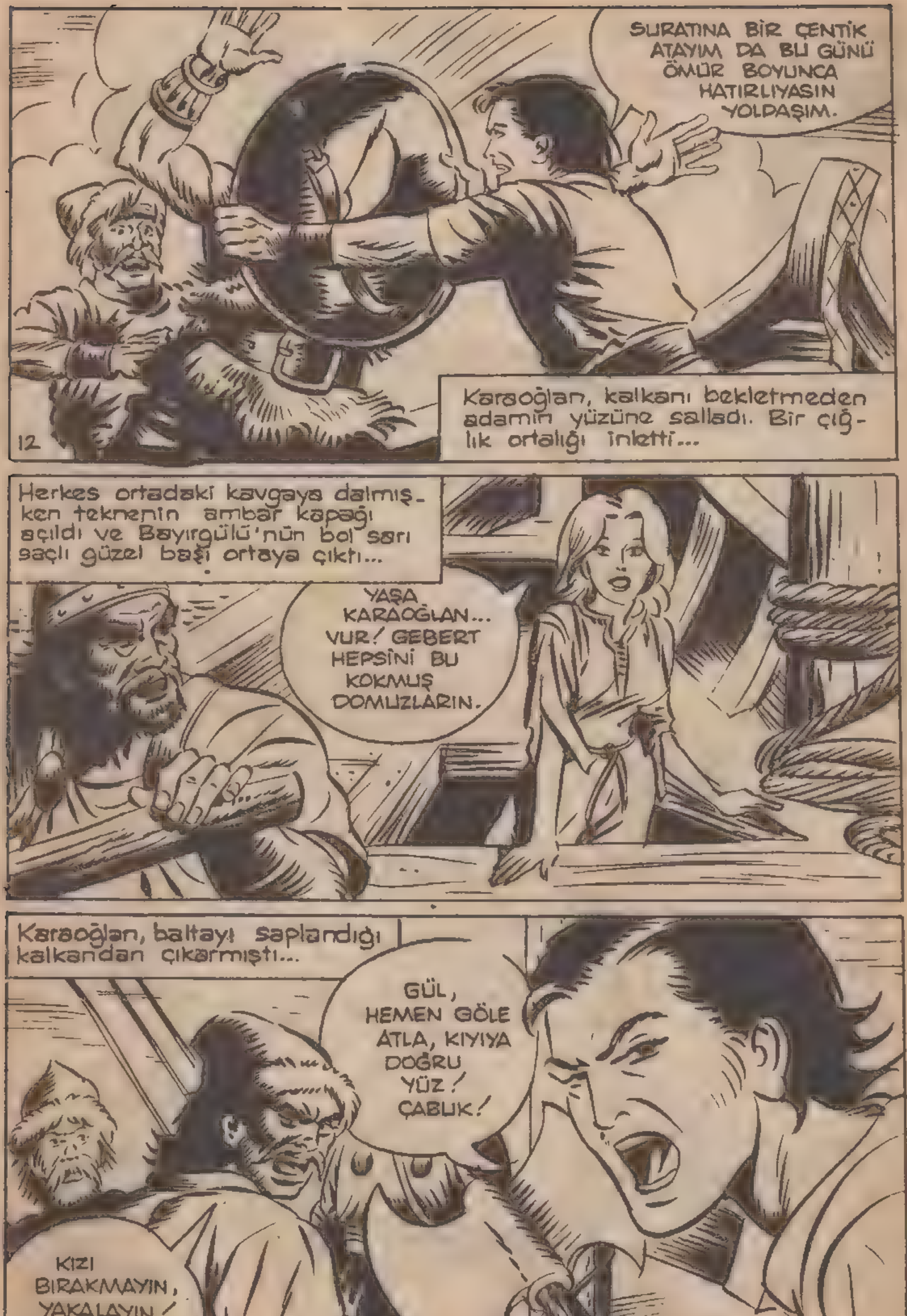
SURATINA BİR ÇENTİK ATAYIM DA BU GÜNÜ ÖMÜR BOYUNCA HATIRLIYASIN YOLDAŞIM.
Karaoğlan, kalkanı bekletmeden adamın yüzüne salladı. Bir çığlık ortalığı inletti...
12
Herkes ortadaki kavgaya dalmışken teknenin ambar kapağı açıldı ve Bayırgülü'nün bol sarı saçlı güzel başı ortaya çıktı...
YAŞA KARAOĞLAN... VUR! GEBERT HEPSİNİ BU KOKMUŞ DOMUZLARIN.
Karaoğlan, baltayı saplandığı kalkandan çıkarmıştı...
GÜL, HEMEN GÖLE ATLA, KIYIYA DOĞRU YÜZ! ÇABUK!
KIZI BIRAKMAYIN, YAKALAYIN!

Olayı soğukkanlılıkla izliyen çapulcubaşı Varof, önünden geçen Bayırgülü'nü saçlarından yakalamıştı...
KÖRMÜZ CANINI ALSIN... KISKIVRAK YAKALADI BENİ!
13
ŞU GÜZEL BAŞIN GÖVDESİNDEN AYRI KALMASINI İSTEMİYORSAN ELİNDEKİ BALTAYI BIRAK TESLİM OL, DELİKANLI!..
BANA BAK, KEÇİ KADAR KIZ İÇİN TESLİM OLMAM. BURAYA OBANIN ŞEREFİ İÇİN GELDİM. ONUN ADINI KORUMAK İÇİN HER ŞEYİ GÖZE ALDIM. BALTAYI ALNINA YEMEDEN BIRAK KIZI...
BENİ KANDIRAMAZSIN DELİKANLI! BU KIZ SENİN İÇİN ÇOK DEĞERLİ. BENİM DE ELİM ÇABUK BIÇAĞIM ÇOK KESKİNDİR.
DEDİĞİNİ YAPACAK KÖPEK! NE YAPACAĞIMI BİLEMİYORUM...
Karaoğlan, kararsızlık içinde bocalarken arkasına sokulan dümenciyi gözden kaçırmıştı...
BU SENİN İŞİNİ BİTİRİR DELİKANLI!

HOROZUN İBİĞİ SÖNDÜ HA HA HA!..
USTA BİR KAVGACI OLMASI İÇİN BU OĞLANIN DÖRT SÜRÜ KUZU YEMESİ GEREK! HA HA HA HA...
14
KORKMA GÜZELİM... O SADECE BAYILDI. SEN GÜZELSİN, O SIHHATLİ...İKİNİZ DE GAROF'UN HOŞUNA GİDECEKSİNİZ.
KARAOĞLAN, YİĞİDİM... KENDİNE GEL... KALK KARAOĞLAN!
Çapulcuların ağır teknesi, Balkaş gölü açığında yelkeni rüzgâra vermiş kuzeye gidiyordu. Kızla Karaoğlan'ı ambara kapatmışlardı...

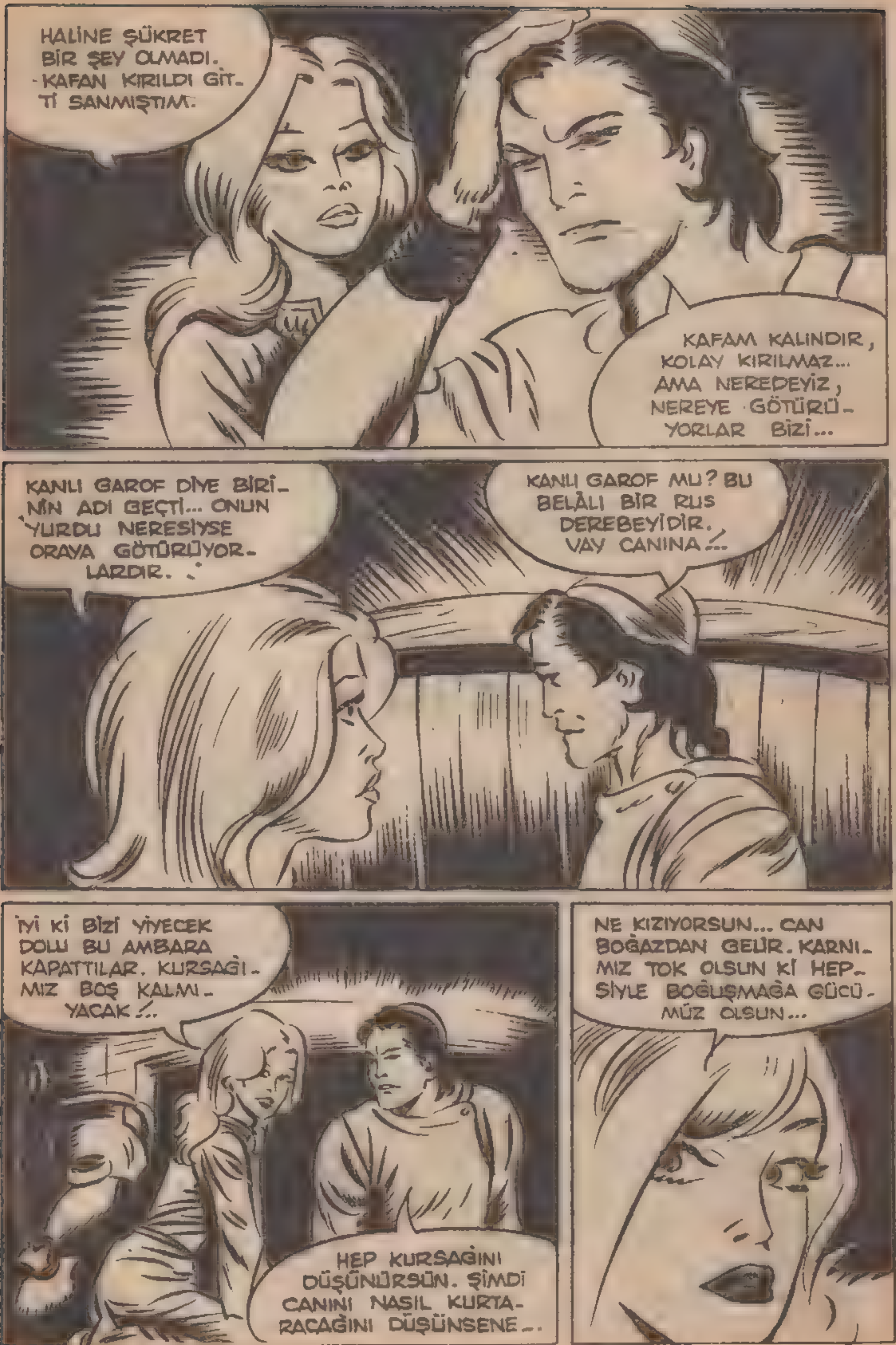
HALİNE ŞÜKRET BİR ŞEY OLMADI. KAFAN KIRILDI GİTTİ SANMIŞTIM.
KAFAM KALINDIR, KOLAY KIRILMAZ... AMA NEREDEYİZ, NEREYE GÖTÜRÜYORLAR BİZİ...
KANLI GAROF DİYE BİRİNİN ADI GEÇTİ... ONUN YURDU NERESİYSE ORAYA GÖTÜRÜYORLARDIR...
KANLI GAROF MU? BU BELÂLI BİR RUS DEREBEYİDİR. VAY CANINA!..
İYİ Kİ BİZİ YİYECEK DOLU BU AMBARA KAPATTILAR. KURSAĞIMIZ BOŞ KALMIYACAK!..
HEP KURSAĞINI DÜŞÜNÜRSÜN. ŞİMDİ CANINI NASIL KURTARACAĞINI DÜŞÜNSENE...
NE KIZIYORSUN... CAN BOĞAZDAN GELİR. KARNIMIZ TOK OLSUN Kİ HEPSİYLE BOĞUŞMAĞA GÜCÜMÜZ OLSUN...

Tekne o gün akşama kadar yol aldıktan sonra çevresi sarp kayalıklarla dolu bir koya girdi...
BU SESLER, TEPİNMELER DE NE KARAOĞLAN?
AYILARIN İNLERİNE GELDİK GALİBA... ZAFER ÇIĞLIKLARI BUNLAR...
GELDİĞİMİZİ HABER VER KÖYE... O İKİ TUTSAĞI DA YUKARI ÇIKARIN!..
Karaoğlan'ın ellerini bağlayıp kızla yukarı aldılar...
BURASI GÖLÜN KARŞI KIYISI. KIRGIZLARIN YURDUNDAN DA ÖTE. BAKALIM BİZE NE YAPACAKLAR?..

BANA ÇAMAŞIR YIKATIRLAR, SENİ DE ÇİFTE SÜRERLER HERHALDE...
SEN GÜZELSİN, ÇAMAŞIRDA HARCAMAZLAR. BENİM DE ÇİFTE KOŞULMIYACAK KADAR KAVGACI OLDUĞUMU GÖRDÜLER.
17
TESTİDEKİ DÜŞMAN KANINI DÖKÜN, BİZİ BEKLİYENLER ZAFERLE DÖNDÜĞÜMÜZÜ ANLASINLAR...
Çapulcuların göle döktükleri kan su üstünde ince bir çizgi halinde uzadı...
HOŞGELDİN BABA! GÖRÜYORUM GENE ELİN BOŞ DÖNMEMİŞSİN...
KOLEV, OĞLUM. BABANIN GİTTİĞİ AVDAN ELİ BOŞ DÖNDÜĞÜNÜ GÖRDÜN MÜ HİÇ!..

18
BAK HELE. İKİ DE TUTSAK GETİRMİŞSİN HA! İŞTE BUNA ÇOK KEYİFLENDİM BABA!..
KIZI GAROF'A GETİRDİM. OĞLAN DA YAMAN KEÇİLERDEN... GÖLDEKİ KANLI AV İÇİN TAM SANA GÖRE BİR RAKİP!..
YALNIZ DİKKAT ET... BUNDAN ÖNCEKİ AVLARINA BENZEMİYOR...
GÖRÜNÜŞÜ PEK UYSAL. SENİ ÜRKÜTMEK İÇİN NE YAPTIĞINI MERAK ETTİM.
ŞUNA BİR TEKME YAPIŞTIR DA MERAKINI GİDER, KARAOĞLAN!
TEZ CANLI OLMA KIZIM. ONUN DA ZAMANI GELECEK.
OĞLANLA KIZI AYRI BÖLMELERE BAĞLAYIN. KIZ GAROF'A GİDECEK. OĞLANA İYİ BAKIN, KAÇMASIN...
TASALANMA KOCAMIŞ UĞRU. HEPİNİZİN TAŞ KAFASINI KIRMADAN BİR YERE GİTMİYECEĞİM!..

LAF EBELİĞİNİ BIRAK ARKADAŞ! BİR HÜNERİN VARSA, YARINKİ ÖLÜM YARIŞINA SAKLA... SENİ SAĞ BIRAKIRSAM, KONUŞMAĞA HAK KAZANIRSIN...
BEN ÇOK YARIŞTAN ALNIMIN AKI İLE ÇIKTIM. EĞER ERKEKÇE BİR YARIŞ OLACAKSA BU, KİMİN SAĞ KALACAĞI BELLİ OLMAZ, TÜYÜ BOZUK DOSTUM...
YARIN KIÇINA ZIPKINI YEDİĞİN AN, BU SÖZLERİNİ HATIRLATACAĞIM SANA!..
ÖYLEYSE YIKIL KARŞIMDAN!.. YARIN GÖRÜŞÜRÜZ!
KIZI AYRI BİR YERE KAPATACAĞIZ!..
Ertesi gün Karaoğlan'ı beline kadar soyup bir kütüğe bağladılar. Ve Başbuğları kanlı Garof'un gelişini beklediler...
İŞTE, YÜCE GAROF GELİYOR! BİRAZDAN GÖLDE SAKLAMBAÇ OYUNU BAŞLIYACAK DELİKANLI. BENCE BOŞUNA ÇIRPINMA... KOLEV'İN ZIPKINI ER GEÇ BULUR SENİ

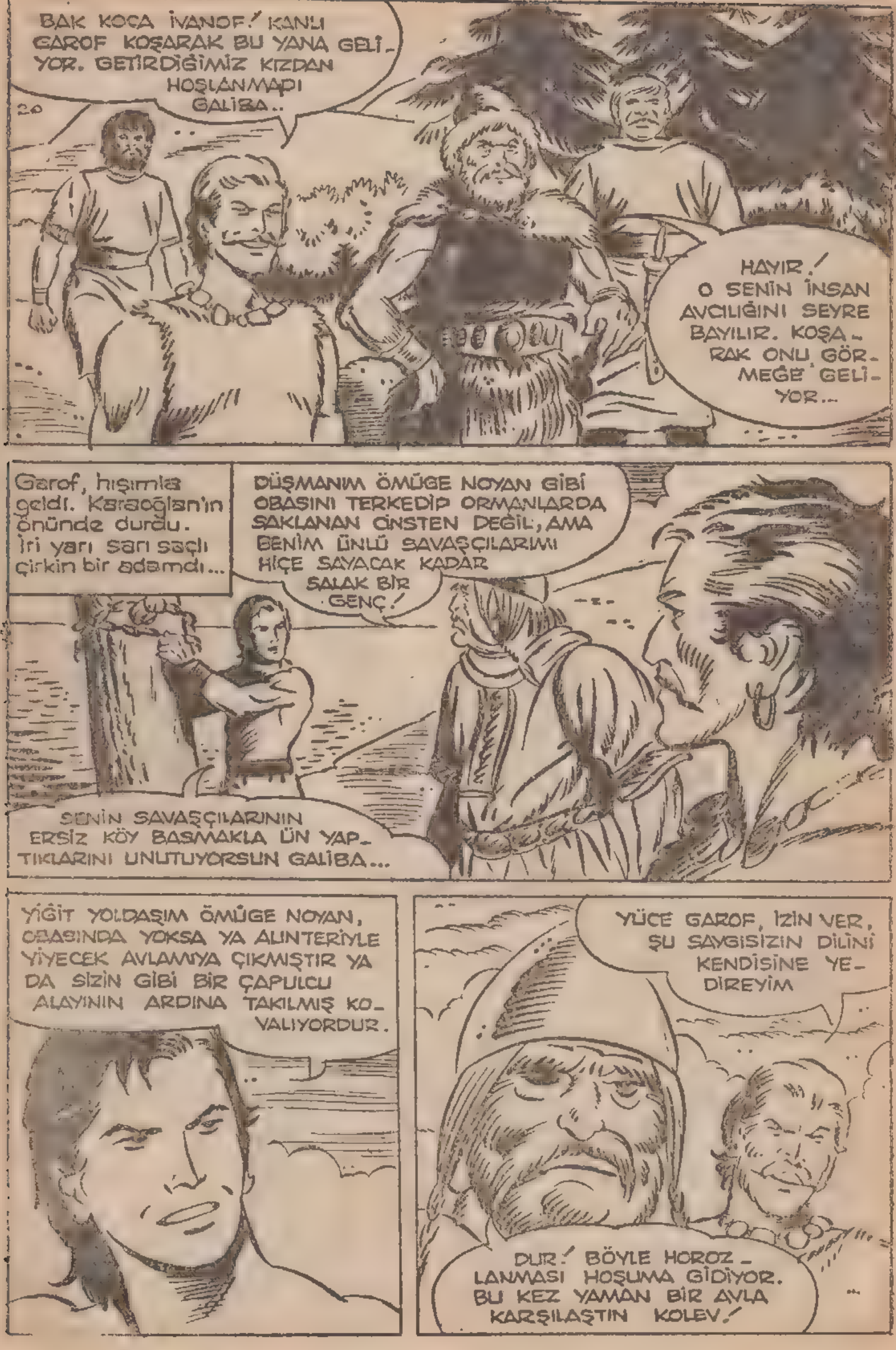
BAK KOCA İVANOF! KANLI GAROF KOŞARAK BU YANA GELİYOR. GETİRDİĞİMİZ KIZDAN HOŞLANMADI GALİBA..
20
HAYIR! O SENİN İNSAN AVCILIĞINI SEYRE BAYILIR. KOŞARAK ONU GÖRMEĞE GELİYOR...
Garof, hışımla geldi. Karaoğlan'ın önünde durdu. İri yarı sarı saçlı çirkin bir adamdı...
DÜŞMANIM ÖMÜGE NOYAN GİBİ OBASINI TERKEDİP ORMANLARDA SAKLANAN CİNSTEN DEĞİL, AMA BENİM ÜNLÜ SAVAŞÇILARIMI HİÇE SAYACAK KADAR SALAK BİR GENÇ!
SENİN SAVAŞÇILARININ ERSİZ KÖY BASMAKLA ÜN YAPTIKLARINI UNUTUYORSUN GALİBA...
YİĞİT YOLDAŞIM ÖMÜGE NOYAN, OBASINDA YOKSA YA ALINTERİYLE YİYECEK AVLAMIYA ÇIKMIŞTIR YA DA SİZİN GİBİ BİR ÇAPULCU ALAYININ ARDINA TAKILMIŞ KOVALIYORDUR.
YÜCE GAROF, İZİN VER, ŞU SAYGISIZIN DİLİNİ KENDİSİNE YEDİREYİM
DUR! BÖYLE HOROZLANMASI HOŞUMA GİDİYOR. BU KEZ YAMAN BİR AVLA KARŞILAŞTIN KOLEV!

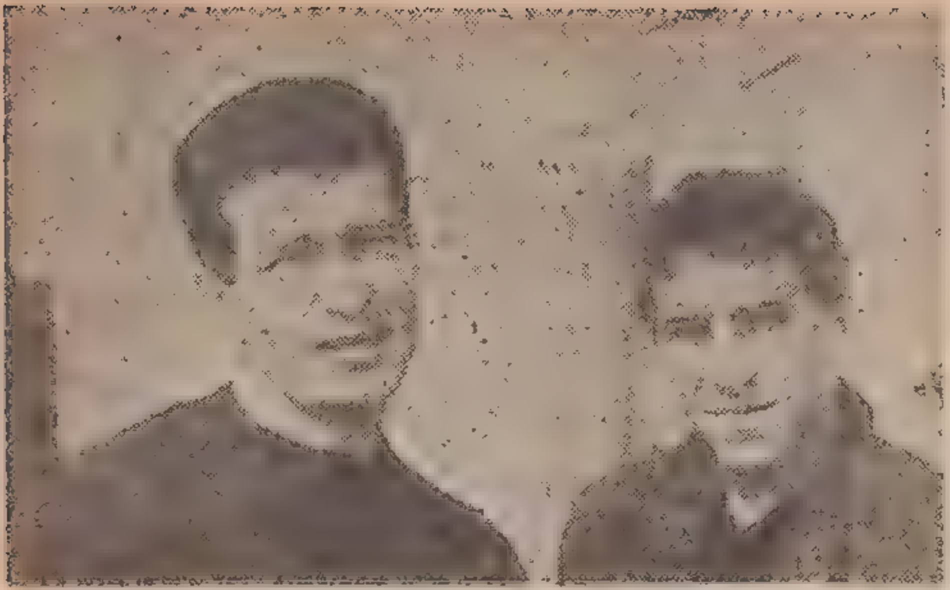

K. AHMET VE KAYA : Beşiktaş'lı K. Ahmet ve Kaya, yıllardır kulüplerine feragatla faydalı olmaya çalışan iki futbolcudur. İkisinin de sahada çirkef bir hareketi görülmemiştir. Sahaya her çıkışlarında taşıdığı formanın şerefini yükseltmek için çalışırlar.

Centilmen, fedakâr futbolcular her zaman, her yerde alkışlanır

FUTBOL sahalarında teknik ve klâs oyunları ile şöhret yapan oyuncuları bazen rakip tarafı tutan kişiler takdir etmezler veya başka futbol anlayışındakiler beğenmeyebilirler; fakat hangi kulübe mensup olursa olsun, futbol ile ilgililerin her zaman sevdikleri futbolcular da vardır ki bunlar sportmen, efendi futbolculardır.

Beşiktaş'tan Kaya'yı ele alalım, bu oyuncu süper klâs bir oyuncu değildir, fakat sahada tam bir sportmendir, çirkef bir hareketi görülmemiştir, yıllardanberi sahaya her çıkışında, taşıdığı formanın değerini vermek, şerefini yükseltmek için çalışır, didinir ourur. Bunun için Kaya'yı Beşiktaş'lı olmayanlar da takdir ederler.

Şu anda kalesini koruyan bir kaleci Bülent var. Kasımpaşa'dan Galatasaray'a geçen Bülent yıllarca dev kaleci Turgay'ın arkasında yedekte bekledi, hiç umulmadık anlarda Turgay sakatlanınca veya çok formdan düşünce «— Gel Bülent Gürbüz!» dediler hemen Sarı - Kırmızı kaleye geçti ve canla başla, elinden geldiği kadar çalıştı, muvaffak da oldu çoğu kere. Sonra? Turgay'ın sakatlığı geçti ve Bülent yine yedekte kaldı. Bu kaleci öyle sıra kalecilerden de değildi, Beşiktaş kalesini de korumuştu vaktiyle. İşte yine Turgay sakat, hemen Bülent'i vazifeye çağırdılar, yılların yedek kalecisi aynı vazife severlikle kaleyi koruyor. Bunun için Bülent takdir edilir.

Fenerbahçe kadrosunda bir Ergun vardır. Millî formayı giymiş, arkadaşlarının yakıştırarak güzel ekledikleri isimle Puşkaş Ergun, Sarı - Lâcivert renklerin en kritik anında imdada yetişmiş, hatta Fenerbahçe'ye şampiyonluk kazandırmıştır. Bu uğurda minisküs ameliyatına kadar gitmiş, sonra tekrar Sarı - Lâcivert renkler için koşmuştur. Bu efendi oyuncunun sahada hiç kimseyi kıracak bir hareket yaptığı görülmemiştir. Hemen her zaman feragatle çalışmış, hem de efendiliği ile takdir edilmiştir. Ergun bu yönleri ile herkes tarafından sevilir.

(Devamı 38. sayfada)

BÜLENT : Kasımpaşa'dan Galatasaray'a geçen Bülent, yıllarca dev kaleci Turgay'ın arkasında yedekte bekledi. «Gel» deyince oynadı, Turgay kaleye geçince yine yedekte kaldı...

RED KİT

KUMARBAZLAR GEMİSİ

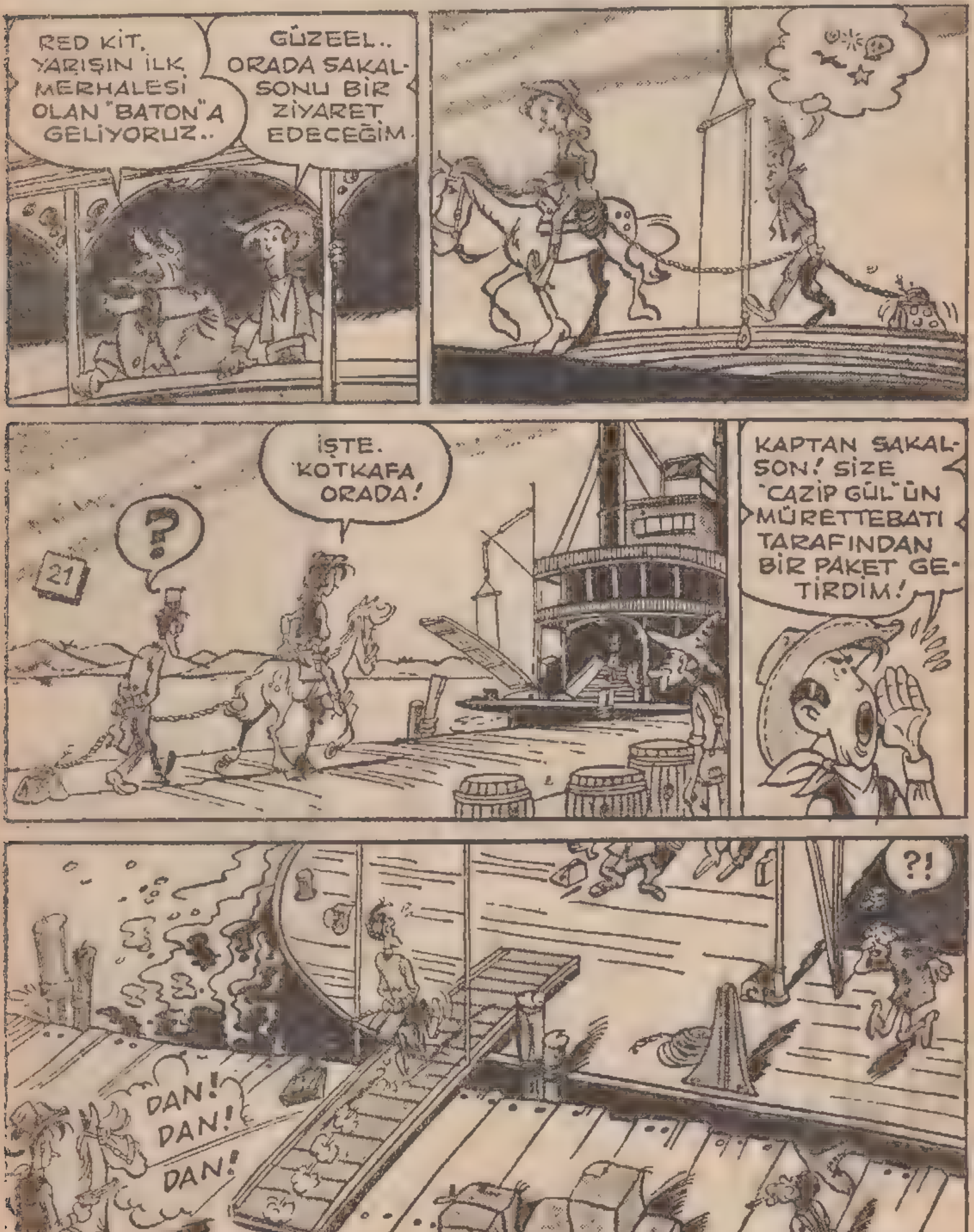

BUNU BANA PAHALIYA ÖDEYECEKSİN KOVBOY!
BIRAK PALAVRAYI.. ŞU İPLERİMİ ÇÖZ!
22
BURADAN BIKTIM. GİDİP BİRAZ MISSISSIPI VAPURLARINDA HİLEBAZLIK YAPAYIM!..
"CAZİP GÜL"Ü YAVAŞLATMAK İÇİN BAŞKA BİR FİKRİM VAR..
ORADA ADAMIMI BULURUM BEN..
BATON ROUGE PALAS
BAKSANA "KÖŞEBENTKAFA" BURALARDA MI?.
MAALESEF ÖYLE!
..NEREDEYSE GELİR ŞİMDİ SAATİDİR!..

MERHABA "KÖŞEBENTKAFA" SENİ GÖRDÜĞÜME ÇOK MEMNUN OLDUM!
BEN SANA AYNI ŞEYİ SÖYLEMİYORUM. PİS KORSAN!
SANA BİR İŞ TEKLİFİM VAR.. "CAZİP GÜL"E BİNİP ORADA BOL BOL KAVGALAR ÇIKARACAKSIN..
23
.. CAZİP GÜL'ÜN BİR SAATLİK ROTARI SANA YÜZ DOLAR GETİRECEK..
KAVGADA KAFAMI KULLANABİLİR MİYİM?
TABİİ.. ESASEN ONA GÜVENİM VAR..
TAMAM. O HALDE ANLAŞTIK!
ANNEEE!

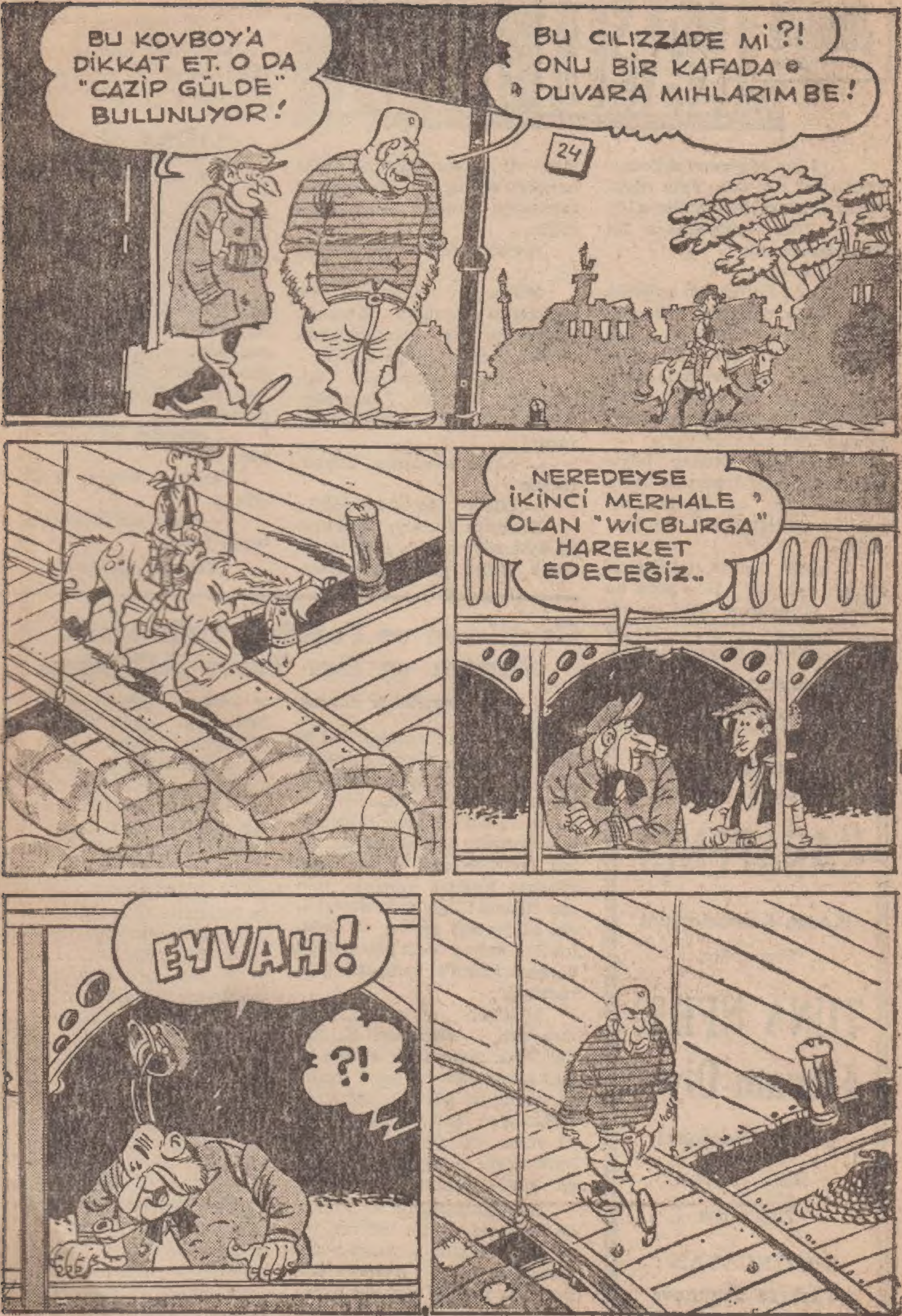
BU KOVBOY'A DİKKAT ET. O DA "CAZİP GÜLDE" BULUNUYOR!
BU CILIZZADE Mİ ?! ONU BİR KAFADA DUVARA MIHLARIM BE!
24
NEREDEYSE İKİNCİ MERHALE OLAN "WİCBURGA" HAREKET EDECEĞİZ..
EYVAH!
?!

DEVAMI VAR...

AGATHA CHRISTIE'den

KANLI RÜYA

(6 ncı sayfadan devam)

düşmanım her gece aynı rüyayı görmeme sebep olabilir mi?»

— «Yani ipnotizmayı mı kasdediyorsunuz?»

— «Evet.»

Hercule Poirot, bir müddet bu mevzuu düşündü. Nihayet, «Böyle bir şey olabilir.» diye fikrini belirtti. «Yalnız ben ipnotizmayla pek meşgul olmadım. En iyisi siz yine bir doktora başvurun. İpnotizmayla ilgilenen ruhiyatçılar var.»

— «Şimdiye kadar böyle bir olayla karşılaşmadın mı?»

— «Hayır, bu tip bir meseleyi hallettiğimi söyliyemem.»

— «Ne demek istediğimi anlıyor musun? Her gece bu rüyayı görüyorum. Biri bu rüyayı görmeme sebep oluyor. Bir an gelecek... Dayanamıyacağım. O zaman rüyadaki gibi hareket edeceğim. Çekmedeki tabancayı alarak intihar edeceğim.»

Hercule Poirot dudak büktü.

Milyarder, hafiyenin bu hareketini görmüştü. Merakla, «Böyle bir şey olamıyacağını mı sanıyorsun?» diye sordu.

— «Bu mevzuyu pek bilmediğimi söyledim. Fakat böyle bir şey olabileceğini sanmıyorum.»

— «Ama imkânsız bulmuyorsun.»

— «Bence pek kabil değil.»

Benedict Farley, «Doktor da öyle söylemişti.» diye mırıldandı. Sonra yine sesi yükseldi. «Peki neden ben bu rüyayı görüyorum? Neden? Neden?»

— «Bilmiyorum.»

Benedict Farley, israr etti. «Şimdiye kadar böyle bir hadiseyle karşılaşmadığından emin misin?»

— «Evet.»

— «İşte ben de bunu öğrenmek istiyordum.»

Poirot, bu durumdan fena halde rahatsız olmuştu. «Şey... Size bir sual sormama müsade eder misiniz?»

— «Ne var? Ne oldu? Ne istiyorsan söyle.» Milyarder bir hayli kabaydı. Poirot onun daima böyle olup olmadığını düşündü. Belki de ihtiyar adamın sinirleri bozulduğu için böyle davranıyordu.

— «Kimden şüpheleniyorsunuz?»

Farley, başını kaldırdı. «Ne?»

— «Yani sizi öldürmek isteyen kim?»

(Devamı gelecek sayıda)

Centilmen ve Fedakâr Futbolcular Her Zaman ve Her Yerde Alkışlanır

(27. sayfadan devam)

Vefa'da, Fenerbahçe'de ve Ay - Yıldızlı forma altında şaheser maçlar çıkarmış olan bir Hilmi vardır. Onun oyununu da futbol karakterini de beğenmeyenler çok olmuştur; fakat bu sene eski ve kümeden düşmüş kulübü Vefa'nın tekrar Birinci Lige yükselmesi için gösterdiği gayret ve fedakârlık, yalnız Vefa'lılara değil herkese Hilmi'yi sempatik göstermiştir.

Misâlleri arttırmak çok mümkün ; Beşiktaş'lı K. Ahmet'i ele alalım. K. Ahmet adını aldığından bu yana oyunu da kendi de büyüdü, fakat o Beşiktaş'ın Küçük Ahmet'idir ve yıllar yılı feragat ve aynı kulüp aşkı ile yapabileceğinin en iyisini yapıyor.

Galatasaray'daki B. Ahmet de ilerlemiş yaşına rağmen yine de bir takdir edilecek yönle karşımıza çıkar : Karşısındaki ne kadar favullü oynarsa oynasın B. Ahmet sinirlenmez, aynı babacan tavırla 5 numaradan aşağı düşmeyen oyununu çıkarmaya bakar.

İstanbulspor'da bir İhsan vardır, seyirciler o parladığı ve müthiş goller atmaya başladığı zaman ona kızıp (Kel! Kel!) diye bağırmaya başlarlar ama bir yandan da onun yıllar yılı büyük bir fedakârlık ve feragatle İstanbulspor'a hizmet için çırpınışına hayranlıklarını da gizliyemezler.

Başka kulüplerde de böyle renklerine bağlılıkları, fedakârlıkları, efendi, sportmen tavırları ile haklı takdirler toplayan oyuncular var. Bir oyuncu klâs olmayabilir, formdan da düşer veya yaşlanır, eski başarısını gösterip alkışlanmıyabilir, ama efendi, centilmen ve hele fedakâr futbolcular her zaman alkış toplarlar. Bunların içinde klüplerinin sembolü olmuş bulunanlar vardır. Bu şekilde anılmak her halde formda olup da birşeyler yapınca alkışlanmaktan daha kıymetli ve daha devamlıdır.

OĞUZ ÖZDEŞ'in

Basılmakta olan iki tarihi romanı

KARAPENÇE

(Kanije Kahramanları)

Fiatı 5 lira

TUNA NEHRİ Akmam Diyor

(Plevne müdafaası)

İkinci Basılış

Fiatı 6 lira

YAYINLAYAN :

Türkiye Yayınevi

Basıldığı Yer : TÜRKİYE BASIMEVİ

BOBİZOROS
HAVA NE GÜZEL, Dİ Mİ, SICACIK!
AKŞAM
GÜNEŞTE HALDIR HALDIR KOŞARSAN, ÖYLE ŞİŞERSİN İŞTE!
AKŞAM
GİT İÇERİ, Bİ GÜZEL YIKAN.. LEŞ GİBİ TER KOKUYORSUN!
EĞER HAVA BÖYLE SICAK GİDERSE, YATAKLARIMIZI DIŞARI ÇIKARIP AÇIK HAVADA UYURUZ İYİ Mİ?
O NE! YATAKLARIMIZ DIŞARI GELİYOR..
HER ŞEY GELİYOR!
SU
BANYO
ANLAŞILDI... BOBİYE GİT YIKAN DEMİŞTİN YA!..
ÇABUK ÇARŞAFLARI SIK. GÜNEŞ GİDİYOR VE GECENİN AYAZI BAŞLIYOR.

KARAOĞLAN

HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

Çocuğunuza
Öğrencinize
Dostunuza
Tavsiye ediniz!

KARAOĞLAN'IN MACERALARI
DÜNYANIN EN HEYECANLI
RESİMLİ ROMANIDIR